

AZ ÜGYVÉD VÁLASZOL

Dr. Juhász György Tibor

Kilépés a kft.-ből – üzletrész átruházása

Tisztelt Ügyvéd úr!

Egy ismerősöm 50%-os résssel belépett egy kft.-be. Nem régen alapították a céget, de már most látszik, hogy nem tudnak a társával együtt dolgozni, ezért ki akar lépni a társaságból. Én és a testvérem helyette belépünk, ketten együtt megvásárolnánk az üzletrészt. Meg tudja-e ezt akadályozni a másik tag, vagy ők már véglegesen össze vannak kötve?

Tisztelt Olvasó!

Egy kft.-ből valóban csak úgy lehet „kilépni”, ha üzletrésztünk átruházzuk. Fő szabály szerint az üzletrészt bármilyen jogcímen meg lehet szerezni. Ez lehet például adásvétel, csere vagy ajándék. Ennek két korlátja is lehet. Egyrészt a tagok az üzletrész kívülről személyre történő átruházását a társaság beleegyezéséhez köthetik. Másrészt az adásvételi szerződésen kívüli jogcímen történő átruházás is kizárható vagy korlátozható. Ezekről a társasági szerződés rendelkezhet, így érdemes azt áttanulmányozni.

Amennyiben az üzletrészt adásvételi szerződéssel szerzik meg, úgy a másik tagot elővásárlási jog illeti meg, amit a bejelentéstől számított 15 napon belül gyakorolhat.

Fontos, hogy az üzletrészt csak akkor lehet kívülről személyre átruházni, ha a tag már a teljes törzsbetétét befizette. Gyakori, hogy az alapításkor ennek csak a felét fizetik be, így ennek is utána kell nézni. Ennek a cég könyveléséből egyértelműen ki kell derülnie.

Elméletileg nincs akadálya, hogy a testvérével mind a ketten 25%-os üzletrészt szerezzenek, ehhez azonban a átruházandó üzletrészt fel kellene osztani két egyenlő részre, amihez a taggyűlés hozzájárulása szükséges. Ezt a másik tulajdonos, az ugyan-csak 50%-os tulajdoni és szavazati arányával meg tudja akadályozni. Ez esetben az lehet a megoldás, hogy nem egy-egy külön üzletrészt vesznek meg, hanem közösen vásárolják meg az 50%-os üzletrészt, aminek fele-fele arányban lesznek tulajdonosai. Ekkor egy tagnak számítanak, maguk közül egyiküket közös képviselőnek választják, és rajta keresztül tudják tulajdonosi jogait gyakorolni.

Nem tudom milyen tevékenységgel vagy vagyonnal rendelkezik a cég, de javasolom, döntésket jól fontolják meg. Két egymással rossz viszonyban lévő, egyenlő szavazati aránnyal rendelkező tulajdonosi kör esetén a cég gyakorlatilag működésképtelenné válhat. Ilyenkor annak lehet döntő szerepe, hogy ki az ügyvezető. Ezt mindenképpen mérlegelni kell.

Szeged gazdálkodása stabil

Bodó Imre tiszaszegeti polgármester és Kalmár Ferenc önkormányzati képviselő keddi sajtótájékoztatóján elhangzottakra:

Szeged Megyei Jogú Város éves költségvetését terhelő adósságszolgálat az elmúlt években évről-évre jelentősen csökkent.

Az Állami Számvevőszék vizsgálata Szeged gazdálkodását az országban a legtürelemsebbnek és stabilnak minősítette.

Való igaz, hogy a következőkben 1 milliárd forint hosszú lejáratú, kedvezményes kamatozású, államilag támogatott hitelt kívánnak fölvenni, azért, hogy az összeget a panel-felújítási program keretében teljes egészében odaadjuk közel 4000 szegedi családnak.

A Fidesz négyéves városvezetése alatt összesen 102 panellakás újult meg, de úgy látszik, vezetői nem tanultak a hibájukból és ismét a panelprogramot támadják.

DR. SOLYMOS LÁSZLÓ
VÁROSÜZEMELTETÉSI ALPOLGÁRMESTER,
SZEGED

Terem még jövőt a múlt?

A Korona patinás épülete, 1938. február 6-án itt rendezték az első makói József Attila-emléknapot

Fotó: Bogoly József Ágoston

A József Attila emlékévi eseményekben gazdag, ennek kapcsán mindenkinek van mára már saját élménye is. A József Attila-kultusz kezdeti megteremtőinek tevékenységéről szólóan a régi makói helyszínen, a makói Korona Szálló képe villan fel előttünk.

A költő halálának napja: 1937. december 3. Az 1938. február 6-án rendezett makói József Attila-emléknapot érdekes körülmények feltárása már régebben megtörtént. A makói emléknap előtt egy nappal, szinte azonos szereplőkkel, a Szép Szó című folyóirat néhány munkatársának részvételével tartották meg a szegedi József Attila-emléknapot. A két rendezvényről Péter László is írt (Emléklapok Tóth Ferencnek. Makó, 1988. 266-268.).

Az idei centenáriumi alkalmából, április 10-én, a Korona Szálló első emeleti, gyönyörű felújított dísztermében, ünnepi megemlékezésékként irodalomtörténeti kiindulást választottam. A költő halálát követő első makói emléknap régi hangulatát még a József Attila-emlékszámot megjelenítő Marosvidék című folyóirat bemutatkozása előtt elevenítem fel. Nézzük a forrásértékű napilapot! József Attila Emléknapja címmel, 1938. február 8-án a Délmagyarország napilap Makó elnevezésű, állandó rovatában a következő tudósítás jelent meg:

„A haladó irányú új magyar szellemiségről dolgozó fiatal írók, akik a Szép Szó körül csoportosultak, vasárnap délután Makón a Koronában irodalmi előadást rendeztek. A tragikus sorsú fiatal poéta Makóról indult útnak, a makói irodalombarátok ismerték fel elsőnek bontakozó tehetségét. Az irodalmi emléknap közönsége megértéssel és

szeretettel fogadta József Attila íróbarátait, Ignótus Pált, Fejtő Ferencet, Remenyik Zsigmondot, Horváth Bélát és Gáspár Zoltánt, akik értékes, magas színvonalú előadásokban, versekben és József Attila verseinek elmondásában tettek vallomást József Attila költészetéről és egyéniségéről. Külön meglepetése volt az emléknapnak a költő nővére, József Lala által a megértés és együttérzés könnyfátyolos hangján előadott három József Attila-vers. A műsort Saitos Gyula vezette be.” Fejtő Ferenc 1938-ban, a makói Korona Szálló nagyszobájában tartott előadásában így szólt a költőről: „[...] József Attila egy új, komoly, férfias emberi erkölcs mezejét pillantotta meg, költői tehetsége csúcsairól.”

Munkatársaival együtt József Attila az európai humanizmus eszméje nevében szerkesztette a Szép Szó című folyóiratot. Az 1936. márciusában induló folyóirat célkitűzését ezekkel a szavakkal ismertette a költő: „Szép Szó magyarul nem fölcicmázott kifejezést, hanem testet öltött értelem. (...) Értelmességre hivatkozó hitünkkel az emberi szükség igényét próbáljuk ismét életre hívni, a réginel fejlettebb, egységre tartó haladottabb igényt, a modern, magamagát fegyelmező, rendbefejező, szabadságot.” 1938. február 6-án, a Délmagyarország című napilap Ignótus Pálnak, a költő szerkesztőjének a szegedi emléken elhangzott előadásából idézett: „József Attila személye és költői iránya volt a legjelentősebb mozzanat, amely az urbanitás és az alsóbb társadalmi osztályok utközése következtében az új irodalom élet-szemléletét létrehozta [...]”. 1923-ban, Tanítások 5. (Üvegöntök) címmel írt versében a

fiatal József Attila szinte profetikus hangnemen szólt az alkotó és befogadó távlatokra nyíló kapcsolatáról: „[...] Néha napszámoknak hívjátok őket, / néha pedig költőnek mondjátok, / noha nem több egyik a másiknál. / Lassan egyformán elfogy a vértük, / ők maguk átlátszókká lesznek, / ragyogó, nagy kristályablakok / a belőletek épülő jövődön.”

Az arcok felragyogtak... Terem még jövőt a múlt. A költészet napjának előestéjén, Makón, a mai közönség számára ugyanabban az épületben mondtam el mindezt, ahol a Szép Szó című folyóirat munkatársai, köztük Fejtő Ferenc, 1938. február 6-án József Attilára emlékeztek. A Franciaországban élő József Attila-kortárs Fejtő Ferenc az UNESCO párizsi székházából, a József Attila multimédiás vándorkiállítás 2005. március 31-én történt megnyitójáról videofelvételen küldött üzenetet a mai makóiaknak. Ezt a Tari János által készített videofelvételt egy óriási kivetítőn láthattuk. A Korona Szálló falai között az első makói József Attila-emléknap egykori hangulata tért vissza.

A József Attila Városi Könyvtár és a Marosvidék Baráti Társaság szervezésében a makói Koronában rendezett, József Attilára emlékező műsor egy töredékét idéztem csak fel. Költészet napi műsor címmel Varga Márta a Marosvidék című folyóirat 2005. augusztusi számában közölte az ünnepi műsor összekötő szövegét, tudósított a felkért résztvevők közreműködéséről. Az ünnepi műsort Szilágyi Sándorné és Mátó Erzsébet szerkesztette. Ez az est igazi ünnep volt.

BOGOLY JÓZSEF ÁGOSTON,
FÖLDEÁK

Megismerni högyös járásáról...

A múlt század első fertályában született. Az akkor még háborítatlan tárgyi és folklór világban. Az öreg faluban az idő tájt sokgyermekes családok éltek. Az egyke így, nevében sem volt ismerős. Egy-egy utcában annyi gyerek volt, hogy találon „gyerökgyár” pajkos névvel illették.

A Zenta utca is ezek közé tartozott Tápné, a Tigréhaton. Rangos parasztház jelezte az utca derekán Lele Ambrusék házáét. A név, Ambrus, különös hangzásánál fogva is figyelmet keltő volt. Nem véletlen hát, hogy a tápaiak a „kis Ambrusék utcáját” emlegették. Tették ezt azért, mert emberünk dédapjának fölvegi utcáját „öreg Ambrus” névre keresztelték az itt élők. A család sokaságát mi sem jelzi hívebben mint az, hogy a helybeliek őket a had szóval jelölték. Amikor lakodalmába indultak, ezt így fejezték ki: Nos, mögindult a Lele-had. Ambrus édesapja községi pénztárnok volt. Ilia Magdolnával kötött házasságából négy gyermek született, közülük harmadikként Ambrus. Ők is a gyékényfeldolgozásból és a gazdálkodásból tartották fenn magukat. Ambrus legény igen korán megfogta az ekeszarvát, a kasza nyelét, attól függően, milyen munka volt soron. Erős kötész, högyke legény

Lele Ambrus

volt. Mivel igen szorgalmasan állt helyt a munkában és a jószágok körül is, ezt kortársai hamar észrevették. Hallgattak szavára, szívesen vették tanácsait olykor a nála idősebbek is. Egyik legénytársa mondta róla: „Ambrus esetében nem esett messze az alma a fájától. Nemcsak a dédapjáról az aporól. Erős kötész, högyke legény

emberi, egyenes tartását, tiszta erkölcsű, emberi jellemét is.”

Emlékszem, milyen csodálatosak voltak az aratási időszakok, amikor az egész dűlőben vágták a saját búzátábláikat a nagycsalád tagjai. Ebédelni például Szomolyában a tanyai iskolát körülölelő akácfák árnyékában ültünk le. Ambrus is marokszedéssel kezdte, s ahogy növekedett, édesapja nyomában a kaszát is kipróbálta. Gyönyörű volt látni, amint az apa után haladó fiak, István és Ambrus kaszája egyszerre suhant, s estére a keresztbe rakott gabonák sora hírelte az asznapi vágás végét.

Ambrus éppúgy mind családja más tagjai, dalos-táncos kedvű volt. Érdekeltek a világ dolgai, részt vett a helyi ifjúsági mozgalmakban, a korcsmák báltermében társaival gyakran lépett föl népszínművekben. Kalot-legényként bálakat is rendezett. Az csak természetes, hogy ott volt a vasárnapi és ünnepnap mielőtt. Az úgynevezett sátoros ünnepeken ő vitte a tápai Ifjúsági Egyet zászlaját. Az 1934-ben alakult Gyöngyösbokrétá tápai csoportjának is tagja volt. Gyermekként áhitattal bámultam a legények fején lévő árvalányhajas kalapot, s csodáltam, amint

párjukkal együtt ropták a régi tápai táncokat: a lippentőst, a mártogatóst, a marsolóst és a darudobogóst.

Az idő közben elhaladt. A korra jellemző zavaros politikai élet miatt Ambrus is dőcögős útra kényszerült. Ám a derűje, optimizmusa és az időközben kialakított családi háttér egyenesnek tartotta meg alakját, jellemét. Egykori gyöngyösbokrétás párjából feleség lett, négy gyermekük született. Közülük az immár tradicionális Ambrus nevet továbbvivő kézilabdás fiuk közismert.

Nemrég találkoztam Vele. Csengetésünkre ugyanolyan högyösen, egyenes tartással jött elénk, mint akár 20 évvel ezelőtt. Mosolya, humora a régi. Most is úgy várt, huncut mosoly mögé rejtett kérdéssel: „Mi szél hozott Bennőtöket?”

Ki hinné, hogy Ambrus 80 éves. Ránézést akár két évtizedet is letagadhatna korából, de nem teszi: „Enyim az mind, Jóska. Volt benne ilyen is, olyan is de remélem, még nincs vége.”

Legyen így, Ambrus! Élvezd még sokáig az életet családdal együtt, az Általad is tisztelt és szeretett néped, a tápaiak körében és öröme.

IFJ. LELE JÓZSEF, SZEGED

Bemutakozás a Szegedi Közéleti Kávéházban

A közelmúltban kapott lehetőséget a Nyugdíjas Igazgatók Egyesülete arra, hogy bemutatkozzon a Szegedi Közéleti Kávéházban. Az egyesület gazdag programjával és az egyes tagok munkáinak bemutatásával készült a rendkívüli eseményre. A programot a Király-König Péter Zeneiskola növendékei színesítették.

Az egyesület elnöke, dr. Veszprémi László tájékoztatta a jelenlévőket az egyesület megalakulásának körülményeiről és működésének törvényes kereteiről. Az egyesület titkára, dr. Lajkó Lajos pedig arról adott számot, hogy milyen körülmények között működik az egyesület, melyek voltak azok a legfontosabb tennivalók, amelyek eddigi munkáikat jelentették. Az egyesület a bíróságon bejegyzettek szerint közhasznú tevékenységet folytat, melyet elsősorban a tanulóifjúság körében végzett munkánk kapcsán juttatunk érvényre, hiszen bekapcsolódunk olyan humanitárius munkába, amely a kárpátaljai magyar iskola, Rahó tanulóinak olyan eszközökkel való ellátását jelenti, amely az anyanyelv és kultúra jobb megértését és elsajátítását segíti elő, vagy Az én könyvem tavasz és nyári programjainak munkáiból vettük ki részünket.

A kávéház látogatói kamara kiállításon csodálhatták meg B. Gáti Csilla selyemre álmódott világát. Szeged városban már többször volt kiállítása, de láthatták képeit Hódmezővásárhelytől Kanadáig számtalan városban. Verseket, novellákat ír és álomszép kerámiákat készít Kecskés Antal. Ezekből is láthattak munkákat a kávéház látogatói.

A rendezvény meghatározó pillanata volt, amikor Dévai Kálmánné post laboram vette át a Pedagógus Szolgálati Emlékérmét, hiszen sikeres és eredményes pedagógusi tevékenységével megérdemelte. Ennek az eseménynek különlegességét az adja, hogy az egyesület javaslatára kaptak.

Ahhoz, hogy valamennyien ilyen oldottan tudjunk örülni egymásnak valamennyiünk szívének együtt kellett dobbanni a sikerért, hogy a végén megállapíthassuk: milyen jó, hogy együtt lehetünk, hogy együtt örülhetünk, mert együtt még azt is könnyebb megérteni és megélni, hogy szépkorúak lettünk.

BAGHYNÉ MAKRA ILONA,
SZEGED